

BILI SMO V DELOVNI ORGANIZACIJI

Igo desetkrat povečuje izvoz

Izvoz tovarne gospodinjne opreme IGO, je čez leto primerjamo z lanskim letom, naravnost rekord. Letos so v prvem polletju izvozili štirikrat več kot v lanskem prvem polletju, do konca leta pa bodo izvozili desetkrat več kot lani. Pogoji za takšen uspeh, ki je redek, je seveda, da izpolnejo zastavljeni plan. To bodo sicer le težko naredili, vendar kaj dosti za planom ne bodo zaostali. Takšen rekorden skok je mogoč iz dveh razlogov: lani je IGO izvažal malo – komaj dvajsetino celotnega prihodka, medtem ko so se letos odločili za radikalno preusmeritev na izvoz. Drugi vzrok pa je, da so dobili – ne da bi pričakovali – velikanski posel za Sovjetsko zvezo, ki jih veže pet let. Omenjeni partner bi želel naročiti celo precej več, pa že to naročilo komajda zmaga v IGO. Delež izvoza bo zato letos v tej viški tovarni, ki bo po načrtih ustvarila celotnega prihodka za 41 starih milijard, znašal kar 30 odstotkov vsega podanegega, oziroma 12 starih milijard.

Zaradi velikanskega naročila iz SZ so v IGO doslej že nekoliko zamujajo in bodo morali zato do konca leta pohiteti. Hkrati pa morajo seveda izpolnjevati naročila, ki jih dobivajo iz dežel, ki so tradicionalni in odlični partnerji ter dobri plačniki kot sta Irak in Alžirija. IGO bo izvažal še naprej seveda v Libijo in Angolo dobavil bo opremo za novi hotel, ki ga bodo postavljali naši gradbinci v Kongu...

Tisoči kotlov za SZ

»Sovjetska zveza je velikanski naročnik, ki se ne zanima za eno kuhinjo, temveč za tisoč. Kotle za velikanske kuhinje potrebujejo tam glede na način organizacije proizvodnje in prehrane v vsaki tovarni. Skratka, to je trg na katerega lahko dolgo plasiramo naše izdelke, ker je to za nas prevelik zalogaj za povozujemo s kooperanti in partnerji, da bomo lahko izpolnili naročilo,« pravi samostojna referentka zadolžena za izvoz MARJANA KOPECKI. »Edina ovira pa niso le naše zmogljivosti še hujsa

Ta posnetek pa je iz proizvodnje kotlov

tovarne IGO. Podobnih uspehov je še več, vendar kuhinje v velikanskih tovarnah seveda niso tako reprezentativne kot takšen hotel.

IGO bi lahko izvažal na zahod vendar tega enostavno ne zmora zato, ker ima zapolnjene vse zmogljivosti. Pa še to! Zahod se je namreč v odobru cenene energije usmerili na drugačno pripravo hrane, takšno kjer oprema, ki jo izdeluje IGO ni potrebna. Z vedno dražjo energijo pa se bo tudi tam počasi odprl trg za klasično opremo, ki jo na zahodu niso več izdelovali, IGO pa jo še.

Kolektiv IGO bo lahko torej prodal na tuje v bodoče še več, le če bo bolj konkurenčen.

slabimi stroji pa ni mogoče narediti ne vem kaj.

Druga stvar pa je varčevanje z materialom. Koliko ga gre po nepotrebnem proč. Odpeljemo ga nazaj kot surovino ali na odpad, tam pa planejo naj različni zasebniki kot jastrebi. Vse odpadke, ki jih je le mogoče uporabiti, bi morali izkoristiti. Seveda pa boljšega gospodarjenja in stalitve ne bo brez boljše discipline.

Sedem milijonski prihranek pri materialu

Vprašanje varčevanja z materialom muči vodilne v tovarni že dolgo. »Sedaj bomo uvedli osrednji razred,

– Janez Štepec

– Alojz Petelin

– Jože Sečan

ovira je pomanjkanje materiala: Manjka nam inox pločevine vseh dimenzij, ki jo pri nas ni. V jeseniški železarni jo sicer nekaj izdelajo, vendar moramo nerjavečo pločevino (znano pri nas bolj kot rostfrei) večkrat tudi uvoziti. Pri nas pa se bomo morali kot država odločiti ali bomo to pločevino uvažali ali bomo v prihodnje uvažali celotne izdelke. Pri nas se namreč industrija v izdelavo teh materialov doslej ni usmerjala, zato nam manjka repromateriala. Zanesljivo pa je boljše in racionalnejše, da uvozimo le surovino, pa naredimo izdelke, zaposlimo toliko, in toliko ljudi, pa izvozimo, kot da ne naredimo nič. Dokler domačih surovin ni in teh za omenjeno inox pločevino gotovo ne bo, ker tovarne formulo za izdelavo skrbno čuvajo, moramo pač uvažati nekaj, če hočemo izvoziti več in oskrbeti še domači trg.

Hotel v Bagdadu

Možnosti za izvoz so še mnogo večje, vendar jih bo mogoče brez povečevanja proizvodnje (to ne pride trenutno v poštev) na račun novogradenj, uresničiti le, če bo znatno porasla produktivnost. S kvaliteto izdelkov IGO so v tujini zelo zadovoljni in zato ni težav pri sklepanju poslov. V Bagdadu so sredi mesta opremili fantastičen hotel, ki je doprinesel izredno veliko k ugledu

Izum, ki bo prihranil milijon in pol

Boljša organizacija proizvodnje, varčevanje z materialom in vsesplošno varčevanje, boljša izkoriščenost delovnega časa, boljša disciplina, višja produktivnost itn, vse to so cilji, ki so si jih zastavili v IGO. Seveda pa niso stabilizacija le pravilniki, saj le z njimi ni mogoče narediti vse. Res pa je pred kratkim sprejel pravilnik o inovacijah spodbudil delavce k razmišljanju. Dva zaposlena sta že dobila nagrado po 6000 dinarjev, ker sta poenostavila del delovnega procesa na njih delovnih mestih.

V obratu v Velikih Laščah pa ravnokar zaključuje svoje snovanje delavec, ki je izumil stroj in postopek za strojno brušenje kotlov. To bo tovarni prineslo precej. Trije delavci zbrusijo sedaj ročno v osmih urah 5 do 6 kotlov, z novim strojem in na nov način pa bo en sam delavec opravil enako delo v osmih urah kar na 20 do 24 kotlih. Če preračunamo da je delavčeva ura v IGO 70 din, pomeni nov način obdelave najmanj 1,4 milijona prihranka. Zrno do zrna, kamen do kamna...

Varilec JANEZ ŠTEPEC pravi: »Z boljšimi stroji in nasploh boljšo opremljenostjo bi lahko prihranili marsikaj, pa več naredili. S starimi in

materiala. V posebnem prostoru bo vse na enem kupu in ne bo mogoče več nenadzorovano jemati pločevino, jo razmetavati itd.

Tako bomo stopili na prste praksi, ki je bila, da je delavec odrezal kos pločevine od velikanskega kosa, potem pa so to knjižili kot uporabljeni in to celo ploščo. Devet destin plošč je še dejansko bilo, knjigovodsko pa je bila porabljena. Računamo, da bomo prihranili na ta način le pri nerjaveči pločevini 4 milijone, nove seveda, pri vsem skupaj pa okoli 7 milijonov dinarjev,« pojasnjuje vodja tehničnega sektorja MARJAN ŠUŠTERŠIČ.

Delavec ALOJZ PETELIN tudi poudarja potrebno varčevanje z materialom. »Dobro bi bilo pa tudi, če bi uvedli gibljiv delovni čas, tam kjer je to možno. To lahko pomeni 10 odstotkov boljši izkoristek delovnega časa. Na mojem delovnem mestu gibljiv delovni čas sicer ni možen, ker delamo v skupini, vendar pri delih, kjer dela en sam, bi bilo to koristno. Potem ni zamud in disciplina bi bila boljša vsaj po tej plati.

Povezovanje bi koristilo vsem

Delavec JOŽE SEČAN, misli, da bi bilo treba izboljšati organizacijo dela, pripravo dela in še kaj. »Boljše bi bilo tudi, če bi bili vsi na enem mestu, ker sedaj vozimo iz Trnovega pristanišča na Koprsko in potem spet nazaj v Trnovski pristan v skladišče. Transport nas stane staro milijardo dinarjev. To bi lahko precej prihranili.

»Za nas veliko pomeni tudi povezovanje v SOZD. Povezujemo se s škofjeloško LTH in sicer bi radi naredili skupno komercialno in skupno servisno službo. Pritegnili bi radi še grosupeljski Kovnostroj, vendar se kolektiva kot dosedanja konkurenca gledata malce nezaupljivo. Škoda. Če bi se vključili v SOZD vsi trije, bi si lahko še popolneje delili program: na primer LTH hladilno tehniko, IGO termično tehniko, Kovnostroj nevtrarno. Potem bi lahko ponudili celovitejšo ponudbo, večje serije bi izdelovali, večji odjemalci materiala bi bili in še bolj konkurenčni tako doma kot v tujini,« razlaga vodja splošnega sektorja ANTON POTOČNIK

MILOVAN DIMITRIĆ

DELOVNA ORGANIZACIJA HOJA

Dvakrat delavno

»Dober glas gre daleč v vas« pravi stari ljudski pregovor in nemalokrat pravimo, da je res tako.

Tokrat je tudi do nas prišel tak dober glas in pošiljamo vam ga daleč v vas.

Če bi slučajno prvo soboto v septembru obiskali DO Hoja na Langusovi 8 in želeli govoriti s katerikoli od zaposlenih v DSSS, bi vas le-ta sprejel v resnično delovni obleki. Vsi delavci so namreč, ne glede na to, kakšne naloge opravljajo v tej skupnosti, že drugo soboto zgrabili za nevšakdanje delo. Eni so se »prekvalificirali« v soboslikarje, drugi v polagalce tapet, tretji v polagalce talnih oblog, nekateri pa so se enostavno odločili, da bodo »vajenci« in bodo svojim »mojstrom« pomagali pri mešanju barve, pri odstranjevanju starih, dotrajanih tapet, pri izravnavanju sten in stropov, pri rezanju tapet, ali pa so se enostavno odločili, da bodo opravljali »finalna« dela, namreč čiščenje.

Ne, tu ne gre za »na glavo postavljen svet«, pa tudi za igro ne. Gre preprosto za to, da so se delavci skupnih služb Hoje odločili, da bodo vse omenjeno delo opravili namesto obrtnikov, da bi tako prihranili nekaj prepotrebnih dinarjev. Seveda pa tokrat ni šlo le za dinarje, ampak za stare milijone. S to svojo odločitvijo so namreč prihranili 14 starih milijonov.

Njihovi poslovni prostori so bili zadnjič obnovljeni pred osmimi leti in so bili resnično potrebni obnove, svežine. Na pobudo osnovne organizacije sindikata so se delavci z navdušenjem odločili, da svoje prostore spravijo v red sami, z ljubeznijo, tako kot tiste doma. Tuja roka je namreč veliko predraga.

Niso pa prihranili le pri delu, ampak tudi pri materialu. Ni jim bilo namreč treba kupovati čopičev in drugega delovnega pribora. Zakaj? So delali brez njega? Seveda ne, prinesli so ga od doma! Vsak je imel nekaj doma in tako so svoje delovno orodje odlično skompletirali.

Do sedaj so delali že dve soboti. Niso še končali z deli. Pa bodo, saj se prvo soboto v oktobru zopet »dobijo« na teh novih delovnih dolžnostih!

NINA LEGAT-ČOŽ